

ลัทธิวิเศษ
ดณ: ผกค.วิเศษโลกก:พิช /
บทที่: ๑๑๐๖๖๑ ดณ: วิเศษโลกก:พิช 51

โกรกกะทิง

- ๕๑ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรณะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะดารา
วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงเคาะประตูดังดี)

นรา ส่งศรี ส่งศรี (เรียกอยู่นอกประตู)
ส่งศรี คุณนราหรือคะ
นรา ผมเอง เปิดประตูหน่อย (เสียงนราเมานิดหน่อย)
ส่งศรี ทำไมล่ะคะ
นรา ผมอยากพบหน่อย
ส่งศรี แหม นี่ก็คักแล้วนี่คะ มีธุระอะไรหรือคะ
นรา ผมนอนไม่หลับ
ส่งศรี ตายจริง แล้วจะให้ดิฉันทำยังไงล่ะคะ
นรา ผมอยากคุยกับคุณอีกนิด คุณยังไม่ง่วงไม่ใช่หรือ
ส่งศรี แหม ดิฉันง่วงจะแย่แล้วล่ะคะ คุยเห้นจะไม่รู้เรื่องหรอกค่ะ
นรา อะไรกัน ง่วงเร็วเหลือเกินที่ที่โรงแรมเทพธานีไม่เห็นคุณง่วงเร็วอย่างนี้
ส่งศรี ก็นั่นเราเตนร่ากัน มันก็ไม่ง่วงนะซีคะ
นรา นำ ส่งศรีนำ เปิดประตูให้ผมนิดเถอะ
ส่งศรี คึกแล้วค่ะ นอนดีกว่านะคะ พรุ่งนี้ค่อยคุยกันใหม่
นรา ผมหรือไม่วาหรือพรุ่งนี้ คีนี่แหละ
ส่งศรี เชื่อกิฉันเถอะคะ คุณนรา คุณกลับไปนอนดีกว่า ดิฉันไม่วาจริง ๆ

- นรา คุณช่างไม่เห็นใจผมเลย ผมมานี้ก็เพื่อจะกินอากาศทะเล คุณกลับได้ผมเข้าห้อง
 ส่งศรี ห้องคุณก็มีอากาศทะเลนี่ละ ไม่ใช่มีแค่ห้องคิฉิน
- นรา ไม่มีเลย มีแค่อากาศอะไรก็ไม่รู้ เอะน่า ให้ผมเข้าไปหน่อยเถอะ ผมยืนแถวอยู่
 อย่างนี้ ใครผ่านมาเห็นเข้า ผมก็แะ คุณก็แะ เร็วเข้าซิ ให้ผมเข้าห้องเร็วหน่อย
 แน่ ะ เสียใจใครขึ้นบันไคมาแล้วละ เปิดหน่อยน่า ส่งศรี
- ส่งศรี ม่ายละคะ คิฉินง่วงนอน ขอตัวที่เดอะเคะคินนี้
- นรา ผมนอนไม่หลับจริง ๆ โห่ ส่งศรี คุณใจความากไปเสียแล้ว คุณไม่มีโอกาสผมเสียเลย
- ส่งศรี โอกาสอะไรกันละ
- นรา ก็โอกาสจะอยู่กับคุณนะซี
- ส่งศรี ก็อยู่กับแล้วยังใจอะไรที่ขายหาค ถึงหลายชั่วโมงเนะคะ ยังไม่พออีกหรือคะ
- นรา นั่นขายหาค ไม่ใช่ในห้อง
- ส่งศรี เห็นใจคิฉินบ้างซีคะ คิฉินป่านนี้แล้ว ใครเห็นเข้า คิฉินมีแะหรือคะ
- นรา ผมเข้าไปแล้ว รับรองว่าไม่มีใครเห็นแน่ แต่ถ้าคุณปล่อยให้ผมยืนอยู่ที่นี่ ต้องมีคนเห็นแน่
 เร็ว ๆ เข้านะ คนกำลังขึ้นบันไคมาแล้ว
- ส่งศรี โห่ คุณนราคะ อย่าแกล้งคิฉินซีคะ เคี้ยวใครมาพบเข้าก็แะกันเท่านั้นเอง ไม่ดีหรอกคะ
 ออกไปจากหน้าประตูห้องคิฉินเสียเถอะคะ
- นรา ไม่ออก ถ้าคุณไม่เปิดประตู ผมก็จะยืนเคาะอยู่อย่างนี้จนสว่าง
- ส่งศรี คายจริง นี่คุณจะเป็นผู้กว้างขวางหรือคะ คุณนรา
- นรา ก็อยากจะลองเป็นคู่สักที คุณจะเปิดหรือไม่เปิด คนกำลังมาแล้วนะ
- ส่งศรี คุณนราคะ ถ้าเป็นอย่างนี้ ที่หลังคิฉินไม่มาคายนะ
- นรา ผมไม่ไครวน ผมอยากพบคุณเท่านั้น คายจริง ส่งศรี คนกำลังเดินมาโน่นแล้ว
 เปิดเร็ว ๆ ซิ
- ส่งศรี ตมม คิฉินแะเลย แบบนี้ คิฉินเปิดแล้ว คุณคงไม่อยู่นานนะคะ

นรา

ตกลง ผมให้สัญญา

(เสียงส่งศรีถอกกลอน เสียงเป็ดประทุ นราเดินเข้าประตู ประตูปิดปัง)

นรา

เท่านั้นหมดเรื่อง ปลอ่ยให้ผมยืนแช่เย็นอยู่ได้

ส่งศรี

แหม นี่ก็ห่มแดงก็ไม่รู้ จวนคืบหนึ่งแล้วซี คุณมีอะไรจะคุยก็รีบคุยเสียทีละ

นรา

ยังไม่ทันไรเลย เร่งเสียแล้ว ผมขอน้ำเย็นสักแก้วซี ขออนุญาตนั้นหน่อยนะ...แหม
เก้าอี้ห้องคุณสบายกว่าห้องผมเยอะแยะทีเดียว

ส่งศรี

(เดินไปรินน้ำ เสียงรินน้ำ เสียงแก้วกระทบปากชวด ส่งศรีเดินกลับมา)

นี่ละ น้ำ จำเพาะจะมากะหายเอาในห้องฉันเสียด้วย

นรา

อ้อ แน่ะ ห้องคุณก็น้ำอ้อย (ก้ม) แหม ส่งศรี ผมไม่ยากนอนเสียแล้วละ
อยากจะนั่งอยู่อย่างนี้แหละ

ส่งศรี

อ้าว มิติสัญญาหรือกะ คุณว่าคุณจะอยู่ประเดี๋ยวเดียว

นรา

ก็ผมไม่ได้บอกว่าจะอยู่นานนี่ละ ผมบอกเพียงว่าไม่อยากนอนเท่านั้น หรือว่าคุณต้องการ
ให้ผมนอน

ส่งศรี

เปล่าละ นี่ยังมิสัญญาใหญ่ เอน้ำอีกแก้วไหมละ

นรา

เอาซี

(เสียงรินน้ำ เสียงแก้วกระทบชวด)

ส่งศรี

นี่ละ แก้วที่สอง

นรา

(รับมาดื่ม) หวานอ้อยดีเหลือเกิน

ส่งศรี

อีกแก้วไหมละ

นรา

นี่คุณจะให้ผมทองแตกกายหรือ

ส่งศรี

คิดนี้ให้คุณตายไม่ได้หรอกกะ คุณตายเสียก็ไม่มีใครไปชู้ตทองเท่านั้นเอง

นรา

นี่ถ้าไม่มีใครกะตึง คุณคงฆ่าพี่ อยากจะให้ผมตายเร็ว ๆ

- ส่งศรี (หัวเราะ) จะโกรกหรือไม่โกรก คิฉินก็ให้ดูเตายไม้ไผ่
- นรา ทำไม
- ส่งศรี ก็คิดถึงแน่ะนี่คะ
- นรา ยังงี้ ยังงี้ ต้องพูดยังงี้สิ ฟังแล้วผมยิ่งทาสว่างใหญ่
- ส่งศรี ตายจริง งั้นไม่คิดถึงละคะ
- นรา ยิ่งไม่คิดถึงผมก็ยิ่งนอนไม่หลับใหญ่แน่ะซี
- ส่งศรี คีนนี่คุณร่างเพี้ยนเสีย เหลือเกินนะคะ คุณนรา
- นรา อ้อ เป็นธรรมดา คีนอย่างนี้ ก็ต้องพูดมากหน่อย
- ส่งศรี นี่ก็หลายนาที่แล้วนะคะ ระวัง คุณจะมีคดียุติ
- นรา ยังไม่ทันไรเลย นาฬิกาของคุณเดินเร็วเหลือเกิน นี่ ส่งศรี ผมว่าเขายังงี้ดีกว่า
ผม...เอ่อ...ผมไม่กลับห้องละ
- ส่งศรี เอ๊ะ อะไรกันละคะ ก็คุณว่าจะอยู่ประเดี๋ยวเดียว
- นรา ตรีบ นั่นแหละ ผมก็ว่ายังงั้นแหละ แค่นี้ ..เอ่อ...เดี๋ยวนี้มันไม่ใช่ที่พูด เมื่อตอน
ผมพูด กาลเวลาไต่ลวงไป ความรู้สึกของผมก็ต้องแปรเปลี่ยนไปด้วย
- ส่งศรี คุณเต็มมากกระมังคะคีนนี่
- นรา ผมไม่ได้เมานะส่งศรี คุณดูผมสิ ไม่ได้อะไรเลย นี่ผมพูดอย่างจริงจัง ผมไม่อยาก
กลับห้องเสียแล้วละ ให้ผมเอนหลังที่เก้าอี้ก็ได้ไหม
- ส่งศรี ม่ายละคะ คิฉินกกดงักว้ายไม่ไค้แน่ ไม่มีทางคะ คุณนรา คุณกลับออกไปดีกว่า
พรุ่งนี้เราก็ค่อยคุยกันใหม่ นะคะ คนดี กลับนะคะ
- นรา แหม ผมไม่อยากกลับเลย อยากนอนตรงนี่จริง ๆ เห็นใจผมหน่อยนะ
- ส่งศรี (อึกอึก) แหม คุณนรา คุณทว่าอย่างนี้ คิฉินไม่ชอบเลย ไม่คีนี่คะ ไม่เห็นคิฉินนิค
- นรา มีอะไรไม่คิ ผมว่าคิตลอด...คิหมด...คิทุกอย่าง
- ส่งศรี เอาละคะ เบนเกิดแมนอะกรีเมนต์ เบนเกิดแมนนราคะ หมดเวลาแล้วละ

- นรา ถ้าคุณให้ผมเป็นเยนเคิลแมน คุณก็ต้องเลดี้ เลดี้เขาไม่ได้เยนเคิลแมนออกไปง่าย ๆ
 หรอกนะ จขบอให้ นี่เอยังงี้ดีกว่า ตอนอยู่ชายหาด คุณร้องเพลงให้ผมฟัง ตอนนี้
 ผมจะร้องให้คุณฟัง
- สงศรี ไม่ตกลงละ คุณขึ้นร้อง ช่างห้องเขาก็คงขำกว้างก่อนอีรุเข้ามาเท่านั้นเอง โอ้ คุณนราคะ
 คิดขึ้นร้องกะ หมดเวลาแล้ว คุณซักจะเมาใหญ่เสียแล้ว
- นรา นี่คุณจะได้ผมจริง ๆ นะหรือ
- สงศรี ไม่ได้ละคะ ซอร้อง
- นรา แปลว่า คุณไม่ยอมให้ผมอยู่แน่ *คุณได้ใจผมแล้ว*
- สงศรี ไม่ใช่เกลียดคะ แค่ง่วง
- นรา ผมขอร้องให้คุณทั้งหลายหนแล้ว คุณไม่ไ้ง่วง ทาคุณไม่บอกเลยว่าคุณง่วง
- สงศรี แค่คิดนอนยากนอนคะ
- นรา เอาละ เป็นอันตกลง ผมออกไปแน่ แต่ว่า...คุณต้องสัญญาว่า จะมาบางแสนกันอีกนะ
- สงศรี คะ สัญญา คิดันไม่ผิดสัญญาหรอกคะ แต่คุณก็ต้องไม่ผิดเหมือนกัน ใจกะทำตามสัญญา
 ชีคะ ออกไปเสียชีคะ
- นรา (ลุกขึ้นจากเก้าอี้) แหม คุณนี้ใจคำเหสือเกิน เอาผมออกจนได้ ผมนึกว่าคุณพูดเล่น
 นะเมื่อก็ ผมถึงไม่ยอมลุก (เดินออกไปจากเก้าอี้ แล้วหัน) เอ้อ สงศรี ไ้
 ของผมมันซักจะแย่งลงทุกวัน ให้ผมเข้าห้องน้ำเกียวนะ
- สงศรี จะเข้าห้องน้ำหรือคะ แหม คุณนี้ยุ่งจริง ก็กลับห้องคุณเสียเกียวนี่ แล้วก็ใช้ห้องน้ำ
 ให้สบายไม่ก็หรือคะ
- นรา ก็ไ้ ถ้าคุณรังเกียจ แต่คุณไม่ไ้รังเกียจไม่ไ้หรือ
- สงศรี ก็ไม่มีอะไรจะรังเกียจนี่คะ แต่ว่า คิดันคิดว่า คุณควรไปทำธุระในห้องคุณดีกว่า
- นรา ผมขอที่ห้องคุณนี้แหละ ครึ่งนาที่เท่านั้นเอง

(เสียงเดินไปที่ห้องน้ำ ทอเวลาเพื่อให้นักฟังตื่นตัว)

- สงศรี คุณนราคะ
- นรา (เสียงไกล) ทำไมอีกล่ะ ผมใช้ห้องน้ำเปียกเปียกเท่านั้นแหละ เกี้ยวผมจะออกมาคุยกับคุณก็ยังได้
- สงศรี คิฉินซอรวงคะ อย่าใช้ห้องน้ำของคิฉินดีกว่า
- นรา อ้าว ทำไมล่ะ
- สงศรี ก็...ไม่สะดวกหรอกคะ คิฉินมีผ้าเช็ดอยู่ในนั้น
- นรา ก็ไม่เป็นไรนี่ะ ผมไปยุ่งอะไรกับผ้าที่คุณเช็ดแล้ว
- สงศรี อย่าเลยคะ อย่าเข้าไปเลยคะ
- นรา คุณนี่แปลกเสียแล้ว ไม่น่าจะห้ามผมเลย

(เสียงเบ้มเตะอ่างน้ำข้างในห้องน้ำ)

- นรา เอ๊ะ นั่นอะไร เสียงอะไรในห้องน้ำก็ไม่รู้
- สงศรี แมวคะ คิฉินขังแมวไว้
- นรา อ้อ มีน้ำล่ะ คุณถึงไม่ยอมให้ผมเข้าไป แมวของคุณคงไม่เป็นไรไม่ใช่หรือ ถ้าผมเข้าไป
- สงศรี อย่างนั้นคะ อย่าเข้าไปนะคะ
- นรา ผมเดินมาถึงประตูแล้ว จะให้ผมกลับอีกหรือ

(ผลึกประตู)

- นรา เอ๊ะ ทำไมประตูไม่เปิดล่ะ สงศรี
- สงศรี คิฉินใส่กลอนไว้ล่ะ
- นรา อ้อ ใส่กลอนขังแมว เอ๊ะ คุณเข้าไปใส่กลอนข้างในแล้วคุณออกมาข้างนอกได้ยังไง
- สงศรี เอ้อ...เอ้อ...บางทีแมวมันอาจเขี่ยกลอนตกก็ได้ล่ะ
- นรา อ้าว ไหนคุณว่า คุณใส่กลอนเองยังงี้ล่ะ

โกรกกระทิง

- ๕๑ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรรมาโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะกาวดี
วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงเคาะประตูกังถึ)

นรา ส่งศรี ส่งศรี (เรียกอยู่นอกประตู)
ส่งศรี คุณนราหรือคะ
นรา ผมเอง เปิดประตูหน่อย (เสียงนราเมานิดหน่อย)
ส่งศรี ทำไมละคะ
นรา ผมอยากพบหน่อย
ส่งศรี แหม นี่ก็คบแล้วนี่คะ มีอะไรอะไรหรือคะ
นรา ผมนอนไม่หลับ
ส่งศรี กายจริง แล้วจะให้คิดนทำไมยังงั้นละคะ
นรา ผมอยากคุยกับคุณสักนิด คุณยังไม่ว่างไม่ใช่หรือ
ส่งศรี แหม ถ้านั่งว่างจะแยแล้วละคะ คุยเห้นจะไม่รู้เรื่องหรอกคะ
นรา อะไรกัน ว่างเร็วเหลือเกินที่ที่โรงแรมเพชธานีไม่เห็นคุณว่างเร็วอย่างนี้
ส่งศรี ก็นั่นเราเต็นร่ากัน มันก็ไม่ว่างงั้นะซีคะ
นรา นำ ส่งศรีนำ เปิดประตูให้ผมนิดเถอะ
ส่งศรี ถูกแล้วคะ นอนดีกว่านะคะ พุ้งนี้ค่อยคุยกันใหม่
นรา ผมรอไม่ไหวหรอกพุ้งนี้ คีนี่แหละ
ส่งศรี เชื่อกีนี่เถอะคะ คุณนรา คุณกลับไปนอนดีกว่า คีนี่ไม่ไหวจริง ๆ

- นรา คุณข้างไม่เห็นใจผมเลย ผมมานี้ก็เพื่อจะกินอากาศทะเล คุณกลับได้ผมเข้าห้อง
 สงศรี ห้องคุณก็มีอากาศทะเลนี่ละ ไม่ใช่มีแต่ห้องคุณ
- นรา ไม่มีเลย มีแต่อากาศอะไรก็ไม่รู้ เอะน่า ให้ผมเข้าไปหน่อยเถอะ ผมยืนแถวอยู่
 อย่างนี้ ใครผ่านมาเห็นเข้า ผมก็แยะ คุณก็แยะ เร็วเข้าซิ ให้ผมเข้าห้องเร็วหน่อย
 แน่ ะ เสียใจใครขึ้นบันไดมาแล้วละ เปิดหน่อยนะ สงศรี
- สงศรี ม่ายละคะ คิฉิน่วงนอน ขอตัวที่เดอะคะคินนี้
- นรา ผมนอนไม่หลับจริง ๆ ไซ้ สงศรี คุณใจกว้างมากไปเสียแล้ว คุณไม่มีโอกาสผมเสียเลย
- สงศรี โอกาสอะไรกันคะ
- นรา ก็โอกาสจะอยู่กับคุณนี่ซี
- สงศรี ก็อยู่กันแล้วยังใจคะที่ชายหาค ทั้งหลายชั่วโมงแน่ะคะ ยังไม่พออีกทีหรือคะ
- นรา นั้ชชายหาค ไม่ใช่ในห้อง
- สงศรี เห็นใจคิฉินข้างซิคะ ลึกคิฉิน่านนี้แล้ว ใครเห็นเข้า คิฉินมีแขกหรือคะ
- นรา ผมเข้าไปแล้ว รับรองว่าไม่มีใครเห็นแน่ แต่ถ้าคุณปล่อยให้ผมยืนอยู่ที่นี่ ต้องมีคนเห็นแน่
 เร็ว ๆ เข้านะ คนกำลังขึ้นบันไดมาแล้ว
- สงศรี ไซ้ คุณนราคะ อย่าแกล้งคิฉินซิคะ เทียวใครมาพบเขาก็ก๊แยกันเท่านั้นเอง ไม่ดีหรอกคะ
 ออกไปจากหน้าประตูห้องคิฉินเสียเถอะคะ
- นรา ไม่ออก ถ้าคุณไม่เปิดประตู ผมก็จะยืนเกาะอยู่อย่างนี้จนสว่าง
- สงศรี ตายจริง นี่คุณจะเป็นผู้กว้างขวางหรือคะ คุณนรา
- นรา ก็อยากจะลองเป็นคู่สักที คุณจะเปิดหรือไม่เปิด คนกำลังมาแล้วนะ
- สงศรี คุณนราคะ ถ้ารวนอย่างนี้ ที่หลังคิฉินไม่มาค้ายแน่
- นรา ผมไม่ไ่รวน ผมอยากพบคุณเท่านั้น ตายจริง สงศรี คนกำลังเดินมาโน่นแล้ว
 เปิดเร็ว ๆ ซิ
- สงศรี แหม คิฉินแยะเลย แบบนี้ คิฉินเปิดแล้ว คุณคงไม่อยู่นานนะคะ

นรา ทกลง ผมให้สัญญา

(เสียงส่งศรีดอกกลอน เสียงเปิดประตู นราเดินเข้าประตู ประตูปิดดังปัง)

นรา เท่านั้นหมดเรื่อง ปล่อยให้ผมยืนแะ เป็นอยู่ได้

ส่งศรี แหม นี่ก็หุ้มแล้งก็ไมรู้ จวนทีหนึ่งแล้วซี คุณมีอะไรจะคุยก็รีบคุยเสียทีละ

นรา ยังไม่ทันไรเลย เร่งเสียแล้ว ผมขอน้ำเย็นสักแก้วซี ขออนุญาตนี้หน่อยนะ...แหม
เก้าอี้ห้องคุณสบายกว่าห้องผมเยอะแยะทีเดียว

ส่งศรี (เดินไปรินน้ำ เสียงรินน้ำ เสียงแก้วกระทบปากขวด ส่งศรีเดินกลับมา)

นี่ละ น้ำ จ้าเพาะจะมากะหายเอาในห้องฉันเสียด้วย

นรา ออ แะละ ห้องคุณกินน้ำอร่อย (จิบ) แหม ส่งศรี ผมไม่ยากนอนเสียแล้วละ
อยากจะนั่งอยู่อย่างนี้แหละ

ส่งศรี อ้าว มีนิสสัญญาหรือคะ คุณว่าคุณจะอยู่ประเดี๋ยวเดียว

นรา ก็ผมไม่ได้บอกว่าจะอยู่นานนี่นะ ผมบอกเพียงว่าไม่ยากนอนเท่านั้น หรือว่าคุณต้องการ
ให้ผมนอน

ส่งศรี เปล่าละ นี่ยังนิสสัญญาใหญ่ เอาน้ำอีกแก้วไหมคะ

นรา เจริญ

(เสียงรินน้ำ เสียงแก้วกระทบขวด)

ส่งศรี นี่ละ แก้วที่สอง

นรา (รับมาจิบ) หวานอร่อยดีเหลือเกิน

ส่งศรี อีกแก้วไหมคะ

นรา นี่คุณจะให้ผมทองแตกตายหรือ

ส่งศรี คิดฉันให้คุณตายไม่ได้หรอกคะ คุณตายเสียก็ไม่มีใครไปซุกทองเท่านั้นเอง

นรา นี่ถ้าไม่มีใครก่กะทิ้ง คุณคงกลัวๆ อยากจะให้ผมตายเร็ว ๆ

สังศรี (หัวเราะ) จะโกรธหรือไม่โกรธ ก็ฉันก็ให้มันตายไม่ไหว

นรา ท่าไม้

สงคร กิจกิจงแหมะ

นรา ยั้งยั้ง ยั้งยั้ง ทองพุกยั้งยั้ง พังแล้วมียังตาสว่างใหญ่

สงคริ ตาขจวิง งามไมคดิงตะกะ

นรฯ ยิงไม่ติดคงผมก็ยิงจนไม่เหลือปืนอะไรนะซี

สิ่งศรี คินนคธราชกเสยเหลือเกินนะคะ กุณนรา

นรา ๑๑. เป็นธรรมดา คนอย่างนี้ ก็ต้องพูดมากหน่อย

ตั้งพร นี่ก็หลายนาที่แล้วนะค่ะ ระวัง คัดจะนิคสัญญา

นรา ยังไม่ทันไรเลย นาฬิกาของคุณเดินเร็วเหลือเกิน นี่ สงศรี ผมว่าเขายังงัดกว่า
ผม...เอ้อ...ผมไม่กล้าบ่นห้องละ

สงครี เอะ อะไรกันละคะ ก็คิดว่าจะอยู่ประเดี๋ยวเดียว

นรา ตรีบ นั่นแหละ ผมก็ว่ายังงั้นแหละ แต่เดี๋ยวนี้ ..เอ้อ..เดี๋ยวนั้นไม่ใช่ตอน
ผมพูด กาลเวลาไถ่ล่วงไป ความรู้สึกของผมก็ต้องแปรเปลี่ยนไปด้วย

สงคร คณเดิมมากกระมังคะคินนี้

นรา ผมไม่ได้มานานะสงศรี คุณคุณนี่ ไม่ได้ไ้มาเลย นี่ผมพูดอย่างจริงๆใจ ผมไม่อยาก
กลับห้องเสียแล้วละ ให้ผมเอนหลังที่เก้าอี้นี้ได้ไหม

สงคริ ม่ายละคะ คิฉันทกลงด้วยไม้ไค้แน่ ไม่มีทางกะ ชูณนรา ชูณกลับออกไปคิฉิว่า
พรังนี้เราก่อยคัยกันใหม่ นะคะ คนคิ กลับนะคะ

นรา แหม ผมไม่อยากกลับเลย อยากนอนตรงนี้จริง ๆ เห็นใจผมหน่อยนะ

สิ่งศรี (อัคริ) แหม คุณบรา คุณทำอย่างนี้ ดีฉันไม่ชอบเลย ไม่ดีนี่ละ ไม่เห็นดีสักนิด

นรา มีอะไรไม่ดี เพราะว่าคิดลอก...คิดหมก...ดีทุกอย่าง

ดังศรี เฮาตะกะ เยนเกิดแมนอะกิรีเมนต์ เยนเกิดแมนนราคะ หมดเวลาแล้วกะ

- นรา ถ้าคุณให้ผมเป็นเยนเกิดแมน คุณก็ท้องเลดี้ เลดี้เขาไม่ได้เยนเกิดแมนออกไปง่าย ๆ
 หรอกนะ จขบอให้ นี่เอยังงี้ดีกว่า ตอนอยู่ชายหาด คุณร้องเพลงให้ผมฟัง ตอนนี้
 ผมจะร้องให้คุณฟัง
- สงศรี ไม่ตกลงค่ะ คุณขึ้นร้อง ข้างห้องเขาก็คงขำกว้างก่อนอิฐเข้ามาเท่านั้นเอง โช้ คุณนราคะ
 คิฉินขอร้องค่ะ หมดเวลาแล้ว คุณชักจะเมาใหญ่เสียแล้ว
- นรา นี่คุณจะได้ผมจริง ๆ นะหรือ
- สงศรี ไม่ได้ค่ะ ขอร้อง
- นรา แปลว่า คุณไม่ยอมให้ผมอยู่นั้น *คุณเอยังงี้ดีกว่า*
- สงศรี ไม่ใช่เกลียดค่ะ แท้งว
- นรา ผมพูดบอกคุณทั้งหลายหมดแล้ว คุณไม่ไ้กังวล ว่าคุณไม่บอกเลยว่า คุณง่วง
 สงศรี แต่คิฉินอยากนอนคะ
- นรา เอาละ เป็นอันตกลง ผมออกไปแน่ แต่ว่า...คุณต้องสัญญาว่า จะมาบางแสนกันอีกนะ
 สงศรี ค่ะ สัญญา คิฉินไม่ผิดสัญญาหรอกคะ แต่คุณก็ท้องไม่ผิดเหมือนกัน ใจจะทำตามสัญญา
 ชิคะ ออกไปเสียชิคะ
- นรา (ลุกขึ้นจากเก้าอี้) แหม คุณมีใจคำเหลือเกิน เอาผมออกจนได้ ผมนึกว่าคุณพูดเล่น
 นะเมื่อกี้ ผมถึงไม่ยอมลุก (เดินออกไปจากเก้าอี้ แล้วหมุน) เอ้อ สงศรี ไท
 ของผมมันชักจะแผ่ลงทุกวัน ให้ผมเข้าห้องน้ำเดี๋ยวนะ
- สงศรี จะเข้าห้องน้ำหรือคะ แหม คุณนี่ยุ่งจริง ก็กลับห้องคุณเสียเดี๋ยวนี้นี้ แล้วก็ใช้ห้องน้ำ
 ให้สบายไม่คิหรือคะ
- นรา ก็ได้ ถ้าคุณรังเกียจ แต่คุณไม่ไ้รังเกียจไม่ใช่หรือ
- สงศรี ก็ไม่มีอะไรจะรังเกียจนี่คะ แต่ว่า คิฉินคิดว่า คุณควรไปทำธุระในห้องคุณดีกว่า
- นรา ผมขอที่ห้องคุณนี้แหละ ครึ่งนาที่เท่านั้นเอง

(เสียงเดินไปที่ห้องน้ำ ทอเวลาเพื่อให้นักฟังตื่นตัว)

- สงศรี คุณนราคะ
- นรา (เสียงไกล) ทำไมอีกล่ะ ผมใช้ห้องน้ำเปียกเปียกเท่านั้นแหละ ก็ช่วยผมจะออกมาคุยกับคุณก็ยังได้
- สงศรี คิฉินขอรอกะ อย่าใช้ห้องน้ำของคิฉินดีกว่า
- นรา อ้าว ทำไมล่ะ
- สงศรี ก็..ไม่สะดวกหรอกนะ คิฉินมีผ้าเช็ดอยู่ในนั้น
- นรา ก็ไม่เป็นไรนั้นะ ผมไปยุ่งอะไรกับผ้าที่คุณชักเล่า
- สงศรี อย่าเลยนะ อย่าเข้าไปเลยนะ
- นรา คุณนี่แปลกเสียแล้ว ไม่น่าจะห้ามผมเลย

(เสียงเบ้มเตะอ่างน้ำข้างในห้องน้ำ)

- นรา เอ๊ะ นั่นอะไร เสียงอะไรในห้องน้ำก็ไม่รู้
- สงศรี แมวคะ คิฉินขังแมวไว้
- นรา อ้อ มีน้ำล่ะ คุณถึงไม่ยอมให้ผมเข้าไป แมวของคุณคงไม่เป็นไรไม่ใช่หรือ ถ้าผมเข้าไป
- สงศรี อย่างนั้นละ อย่าเข้าไปนะ
- นรา ผมเดินมาถึงประตูแล้ว จะให้ผมกลับอีกหรือ

(ฉลัดประตู)

- นรา เอ๊ะ ทำไมประตูไม่เปิดล่ะ สงศรี
- สงศรี คิฉินใส่กลอนไว้ล่ะ
- นรา อ้อ ใส่กลอนขังแมว เอ๊ะ คุณเข้าไปใส่กลอนข้างในแล้วคุณออกมาข้างนอกไถ่ยังงี้
- สงศรี เอ้อ...เอ้อ...บางทีแมวมันอาจเขี่ยกลอนตกก็ได้ล่ะ
- นรา อ้าว ไหนคุณว่า คุณใส่กลอนเองยังงี้ล่ะ

